Szpitalny stres

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: wtorek, 01, listopad 2011 23:00
Barbara Łączna
Odsłony: 6315

Dla każdego pobyt w szpitalu jest ogromnym stresem. Ogromne znaczenie ma pozytywne nastawienie do lekarzy oraz wiara w to, że wszystko przebiegnie pomyślnie. Środowisko szpitalne, personel medyczny i pacjenci mogą być ważnym czynni¬kiem terapeutycznym, ale także źródłem stresu. Holmes i Rahe na podstawie licznych badań, przeprowa¬dzonych wśród przewlekle chorych, hospitalizowanych pa¬cjentów, opracowali Skalę Stresu Szpitalnego, uszeregowaną zgodnie ze wzrostem siły od¬działywania. Warto ją poznać, aby jak naklepiej przygotować się do ewentualnej hospitalizacji, która niestety prędzej czy później dotknie nas lub naszych bliskich.

1. Spanie z osobami obcymi w tej samej sali.
2. Jedzenie posiłków o porze odmiennej niż zazwyczaj.
3. Konieczność spania w nie swoim łóżku.
4. Obecność aparatury medycznej.
5. Budzenie w nocy przez pielęgniarki.
6. Skrępowanie pomocą pielęgniarki podczas zabiegów higienicznych.
7. Niemożność otrzymania prasy, oglądania TV o dowolnej porze.
8. Częste wizyty u współpacjentów.
9. Konieczność pozostawania w tej samej sali lub łóżku przez cały dzień.
10. Świadomość przykrego zapachu szpitalnego.
11. Przebywanie w sali z poważnie chorym pacjentem, z którym nie można rozmawiać.
12. Asysta podczas załatwiania potrzeb fizjologicznych.
13. Brak wizyt przyjaciół.
14. Przebywanie w tej samej sali z niesympatycznym pacjentem.
15. Przebywanie w zbyt zimnej lub przegrzanej sali.
16. Myśli o możliwej zmianie wyglądu po opuszczeniu szpitala.
17. Pobyt w szpitalu podczas świąt lub uroczystości rodzinnych.
18. Strach przed bólem związanym z zabiegiem.
19. Troska o współmałżonka.
20. Spożywanie zbyt zimnych i niesmacznych posiłków.
21. Brak zindywidualizowanej opieki.
22. Nagłe, spowodowane wypadkiem znalezienie się w szpitalu.
23. Niemożność przewidzenia zabiegów medycznych związanych z własną osobą.
24. Ciągły pośpiech personelu szpitalnego.
25. Myśl o stracie zarobków z powodu choroby.
26. Zażywanie leków powodujących dyskomfort.
27. Mówiący zbyt szybko i posługujący się profesjonal¬nym językiem personel szpitala.
28. Poczucie uzależnienia się od leków.
29. Brak wizyt rodziny.
30. Świadomość czekającej operacji.
31. Przebywanie w szpitalu odległym od miejsca zamieszkania.
32. Konieczność nagłej hospitalizacji.
33. Brak odpowiedzi na sygnalizowanie wezwania.
34. Niewystarczające ubezpieczenie na pokrycie kosztów leczenia.
35. Brak odpowiedzi personelu na zadawane pytania.
36. Tęsknota za współmałżonkiem.
37. Karmienie przez zgłębnik.

Phoca PDF

38. Brak ulgi mimo przyjmowania leków przeciwbólowych.
39. Niemożność przewidzenia efektów leczenia.
40. Nieotrzymywanie leków przeciwbólowych w razie potrzeby.
41. Utrzymywanie w niewiedzy, co do choroby.
42. Nieinformowanie o diagnozie.
43. Myśl o utracie słuchu.
44. Świadomość poważnej choroby.
45. Myśl o utracie nerki lub innego ważnego organu.
46. Myśl o raku.
47. Myśl o utracie wzroku.

Źródło: A.J. Davis, Listening and responding, The C.V. Mosby Company St. Louis, Toronto 1984

Phoca PDF